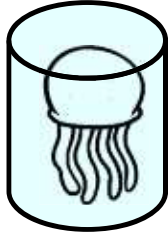

การเก็บตัวอย่างแมงกะพรุนพิษ

ท้ายที่สุด ถ้าสามารถทำได้ ควรมีการเก็บตัวอย่างแมงกะพรุนเพื่อระบุชั้นหรือชนิด อันจะเป็นประโยชน์แก่พื้นที่ ไม่ว่าข้อมูลในการเฝ้าระวัง ช่วยในการแจ้งเตือน และ เป็นข้อมูลความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางป้องกันและรักษาที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต

การเก็บหนวดจากแมงกะพรุนหรือจากผู้บาดเจ็บและใช้วิธีการตรวจพิสูจน์กระเปาะพิษด้วยเทคนิคเทปกาวสุญญากาศ (Vacuum Sticky Tape for Identification of Toxic Jellyfish Class) ซึ่งใช้ทั้ง 3 กระบวนการ ตั้งแต่เก็บตัวอย่าง ส่งตัวอย่าง และระบุลักษณะกระเปาะพิษเพื่อจำแนกชั้นของแมงกะพรุนพิษ ประชาชนทั่วไปสามารถทำได้ ^(23, 24) มีรายละเอียดอยู่ในบทที่ 4

สำหรับการเก็บรักษาตัวอย่างแมงกะพรุนพิษเพื่อส่งต่อไประบุชนิด มีขั้นตอนในการเก็บดังรูปที่ 6-43

ตัวอย่างตัวอย่างในสารละลายฟอร์มาลีน 5%

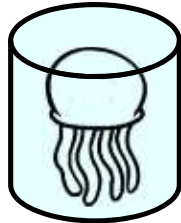
(สามารถขอได้จากศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในพื้นที่ใกล้เคียงหรือเตรียมเองโดยผสมฟอร์มาลีนที่หาซื้อได้จากท้องตลาดกับน้ำ ในอัตราส่วน 1:4)

ติดต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยฯ ในพื้นที่ให้มารับตัวอย่างภายใน 1 สัปดาห์

ผู้เชี่ยวชาญจำแนกชนิดของแมงกะพรุนพิษ

รักษาสภาพตัวอย่างในสารละลายฟอร์มาลีน

*** หมายเหตุ ห้ามเก็บรักษาตัวอย่างแมงกะพรุนในแอลกอฮอล์ ***

รูปที่ 6-43 ขั้นตอนการเก็บรักษาตัวอย่างแมงกะพรุนพิษเพื่อระบุกลุ่มหรือชนิด